

ÇALGI ÇALAN VE ÇALMAYAN LİSANS ÖĞRENCİLERİNİN ÖZGÜVEN DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI: BUCA EĞİTİM FAKÜLTESİ ÖRNEĞİ

Seçil SOYTOK NALÇACI

Dr. Öğr. Üyesi, Celal Bayar Üniversitesi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, scl_flt@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-1407-3759

Soytok Nalçacı, Seçil. “Çalgı Çalan ve Çalmayan Lisans Öğrencilerinin Özgüven Düzeylerinin Karşılaştırılması: Buca Eğitim Fakültesi Örneği”. idil, 68 (2020 Nisan): s. 719–725. doi: 10.7816/idil-09-68-10

ÖZ

Bu araştırma, müzik aleti çalan ve çalmayan öğrencilerin özgüven düzeyleri arasında anlamlı bir fark olup olmadığını saptamak amacıyla yapılmıştır. Araştırma, Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalı ve Psikolojik Danışma ve Rehberlik (PDR) Anabilim Dalı’nda öğrenim gören lisans ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileriyle gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya 107’si kız, 48’i erkek olmak üzere toplam 155 öğrenci katılmıştır. Araştırma tarama modelinde olup, araştırmanın verileri 5’li likert tipindeki “Özgüven Değerlendirme Formu” (Özevin, 2008) kullanılarak elde edilmiştir. Verilerin analizinde ise Spss 16.0 programı aracılığıyla bağımsız gruplar için t testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) istatistik yöntemleri kullanılmıştır. Elde edilen bulgular çerçevesinde cinsiyet ve sınıf değişkeni açısından iki grup arasındaki anlamlı bir farklılığa rastlanmamış olup, bölüm değişkeni açısından Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğrencileri ile Psikolojik Danışma ve Rehberlik Anabilim Dalı öğrencilerinin özgüven düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. Bu farklılığa göre Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin özgüven düzeylerinin Psikolojik Danışma ve Rehberlik Anabilim Dalı öğrencilerinin özgüven düzeylerinden yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çalgı Eğitimi, Özgüven, Müzik Eğitimi

Makale Bilgisi:

Geliş: 7 Ocak 2020

DOI: 10.7816/idil-09-68-10

Düzeltilme: 28 Ocak 2020

Kabul: 2 Şubat 2020

Giriş

Özgüven kavramının ana unsuru olan güven duygusunun temeli anne karnında atılır. Birey dünyaya geldiği zaman içerisinde bulunduğu savunmasızlık ve şaşkınlık, annesinin kucağına verildiği ve onun kalp atışlarını hissetmeye başladığı zaman yerini güven duygusuna bırakır.

"Hayatın ilk yılında bebeğin psiko-sosyal görevi, güvenmeyi öğrenmektir. Bebekle annesi arasındaki ilişkiden doğan güven duygusu, insanın ileride kuracağı kişilerarası ilişkilerin temelini oluşturur" (Yavuzer, 2012 : 78). Bireyin, hayatının bu evresinde annesiyle arasında oluşturduğu güven duygusunun kalitesi, hayatının ilerleyen dönemlerinde hayata ve kendine olan güven düzeyinin belirleyicisi olacaktır.

Özgüven, "bireyin kendisini değerli hissetmesi yargısıdır" (Bandura,1997; Tokinan, 2008 : s. 53'teki alıntı). Özgüven kavramı, tutumdan daha ziyade bir kişilik özelliği olarak değerlendirilmektedir.

"Özgüven duygusu, yaşam boyunca engellerle karşılaşma ve başarılı çözümler buldukça kazanılır. Kişi, zayıf ve güçlü yönlerini tanımaya ve bunlara yönelik yaşam stratejisi geliştirmeye ihtiyaç duyar. Özgüven konusunda ilk yapılacak şey bireyin kendini tanıması ve keşfetmesidir" (Ekinci, 2013 : 53).

Özgüven düzeyi yüksek bireyler en başta öğrenmeye isteklidir. Bu bireylerin başarıya odaklı ve akademik anlamda çaba göstermeyi seven fakat başarısızlık karşısında yetersizlik duygusuna kapılmak yerine, eksiklerinden ders çıkaran bireyler olduğunu gözlemleyebiliriz. Yeterli ya da eksik yönlerinin farkında oldukları için çoğu zaman başkalarıyla yarış halinde olmak yerine kendileriyle yarış halinde olurlar ve eleştiriye açık bireylerdir. Özgüven eksikliği yaşayan bireyler ise öğrenme konusunda isteksiz ve meraksız davranan, başarısız olmaktan korkan, birçok konuda başkalarından onay almaya ihtiyaç duyan, duruma göre başkalarıyla sıkı rekabete giren ya da aşırı umursamaz tavırlar sergileyen özelliktedir.

Özgüven bireyin akademik başarısını etkileyen en önemli etkenlerden biridir. Aslında eğitim ve özgüven kavramları birbirleriyle karşılıklı etkileşimde bulunan iki kavramdır. Buna göre özgüveni yüksek bireylerin başarılı olması; akademik yönden başarılı olan bireylerin özgüven düzeylerinde gelişme görülmesi beklenir. Özgüven yalnızca akademik yaşama değil, bununla birlikte sosyal ve duygusal yaşama da etki eder. Bu alanlardan yola çıkıldığında özgüveni yüksek bireylerin yaratıcı, hayal gücü gelişmiş, estetik bakış ve değerlendirmeye sahip, insanlarla iyi ve etkileyici iletişim kurabilen ve kendini çeşitli yollarla doğru şekilde ifade edebilme yetisine sahip bireyler oldukları söylenebilir. İşte sosyal ve duygusal alandan bahsedilen bu noktada müzik eğitiminin özgüven üzerindeki etkilerinden bahsetmek mümkündür.

"Sanatın önemli bir kolu ve sanat eğitiminin önemli bir parçası olan müzik, insanların yaşamlarının bir parçası olarak yaşamlarının her döneminde insanları saran, insanın doğumundan ölümüne kadar hayatın içinde var olan bir sanattır" (Koca, 2009: 47).

Müzikle bağ kurabilen öğrencilerin akademik başarılarında artış görüldüğü, bu başarının yaşamlarının diğer alanlarına da olumlu anlamda etki ettiği bilinen bir gerçektir. Müzikle iç içe olan, bu yolla kendini ifade etmeyi öğrenen bireyler aynı zamanda iyi bir yaratıcılık, düşünme ve dinleme alışkanlığı geliştirerek bu etkilerin olumlu bir sonucu olarak kendilerini gerçekleştirir ve aynı zamanda özgüvenlerini geliştirirler.

"Bir müzik aleti çalmak, bir koroda bulunmak veya müzik dersi almak; bireyin kendine güveninin artması, kendini fark etme ve ifade etme yeteneğini kazanması açısından çok etkili olmaktadır" (Çoban, 2005; Koca 2009'daki alıntı:48)

Müzik eğitimi tür olarak "özengen", "genel" ve "mesleki" müzik eğitimi olmak üzere üçe ayrılmaktadır. Ülkemizde Konservatuvarlar, Güzel Sanatlar Fakülteleri ve Güzel Sanatlar Liseleri ile birlikte Eğitim Fakülteleri'nin Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında verilerin müzik eğitimi mesleki müzik eğitimi başlığı altında değerlendirilir. Müzik Eğitimi bölümleri öğretmen yetiştiren kurumların başında gelir.

Müzik eğitiminin en önemli parçasından biri olan çalgı eğitimi, bireyin müzikal olarak kendini ifade etmesinin en kolay ve etkili yoludur. Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında verilen "Bireysel Çalgı" dersi, öğretmen ve öğrenci arasından bire bir gerçekleştirilen bir süreçtir.

"Çalgı eğitiminin, müzik öğretmenliği alan dersleri içinde; öğretmen adaylarının gelecekte hem müzik derslerini verimli bir şekilde işleyebilmelerini sağlayacak olması hem de görev yaptıkları kurumlarda öğrencilerin müziği yaşayarak müziğin olumlu etkilerinden yararlanmalarını sağlayacak temel materyallerden birisi olması gibi nedenlerle oldukça önemli olduğu söylenebilir (Girgin, 2015 : 171).

Öğrenci bireysel çalgı dersinde kazandığı birikimi ve müzikal davranışı performans yoluyla sergileyebilir. Bireysel çalgı dersinde en başta çalgıya hakim olma, çalgıyı çalmak için gerek duyulan teknik ve müzikal alt yapı sağlanır. Müzik Eğitimi bölümlerinde verilen çalgı eğitimi, konservatuvarlarda verilen çalgı eğitimi gibi solistlik düzeyde değildir fakat lisans eğitimleri süresince müzik öğretmeni adayları, çalgılarıyla muhakkak bireysel ya da toplu performanslar gerçekleştirmektedir. Performans, çalgı eğitiminin önemli bir parçası olmakla birlikte çalgı eğitimi sürecinin değerlendirilmesinde belirleyicidir. Bunun yanı sıra bireyin tam olarak aktif olduğu, konsantrasyon ve oto denetim gerektiren bir süreçtir. "Bütün eğitim dallarında olduğu gibi müzik eğitiminde de özgüvenin öğrencinin başarısında ve solo sahne performansında önemli bir etken olduğu bilinmektedir" (Ekinci, 2013 : 56).

Kişinin bireysel çalgısı ile performans sergilemesi, kendi yeteneği ve birikimi doğrultusunda uzun süreli bir çalışmayı ve emeği diğer kişilerle buluşturmasını sağlar. Kişinin gösterdiği bu cesaret, aldığı olumlu eleştiriler ve takdir edilme duygusu olumlu benlik saygısı kazanmasına ve yüksek özgüvene sahip olmasını sağlar.

"Bir müzik aleti çalmak, kişiye büyük bir kıvanç duygusu verir. Kişinin kendine güveninin artması, çoğunlukla böyle bir başarının ödülü, kendini müzik yoluyla ifade etmek ise insanın içindeki gücü ortaya çıkaran, onu tatmin eden bir yoldur" (Çoban 2005; Koca 2009'daki alıntı: 57)

Müzik öğretmeni adaylarının ilerideki mesleki yaşantılarında sık sık performans çalışmalarında bulunmaları gerekmektedir. Lisans eğitimleri süresince öğrencilerin performans alanına yönelik yeterli deneyim kazanarak, özgüven duygularının gelişmesi mesleki yaşantılarında daha başarılı olmalarına katkı sağlayacaktır (Ekinci, 2013 : 56-57).

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu araştırma tarama modelindedir. "Bir konuya ya da olaya ilişkin katılımcıların görüşlerinin ya da ilgi, beceri, yetenek, tutum vb. özelliklerinin belirlendiği genellikle diğer araştırmalara göre görece daha büyük örneklem üzerinde yapılan araştırmalara tarama araştırmaları denir" (Büyüköztürk ve diğer, 2009: 226). Araştırmada Müzik Eğitimi ve Psikolojik Danışma ve Rehberlik (PDR) Anabilim Dalı öğrencilerinin özgüven düzeyleri hiçbir değişiklik yapılmadan betimlenmiştir.

Araştırmanın Problem Cümlesi

Amaç kapsamında bu araştırmanın problem cümlesi "Çalgı çalan ve çalmayan öğrencilerin özgüven düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?" şeklindedir.

Alt Problemler

1. Öğrencilerin özgüven düzeyleri arasında cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir farklılık var mıdır?
2. Öğrencilerin özgüven düzeyleri arasında sınıf değişkeni açısından anlamlı bir farklılık var mıdır?

Çalışma grubu

Araştırmanın evrenini Buca Eğitim Fakültesi'nde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde ise tabakalı amaçsal örneklemeden yararlanılmıştır. "Bu yöntem, ilgilenilen belli alt grupların özelliklerini göstermek, betimlemek ve bunlar arasında karşılaştırmalara olanak tanımak amacıyla tercih edilir" (Büyüköztürk ve diğer, 2009 : 90).

Araştırma 2019-2020 öğretim yılı Güz yarıyılında Buca Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalı ve Psikolojik Danışma ve Rehberlik Anabilim Dalında öğrenim görmekte olan lisans ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileriyle gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya 107'si kız, 48'i erkek olmak üzere toplamda 155 öğrenci katılmıştır.

Tablo 1. Örneklemin Cinsiyet ve Bölümlere Göre Dağılımı

Cinsiyet	f	%
Kız	107	69,0
Erkek	48	31,0
Toplam	155	100,0
Bölüm		
Müzik	62	40,0
PDR	93	60,0
Toplam	155	100,0

Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada veri toplama aracı olarak Tokinan (2008) tarafından geliştirilen "Özgüven Değerlendirme Formu" kullanılmıştır. 5'li likert tipindeki 19 maddelik formun Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı 0,81'dir.

Verilerin Analizi

Bu çalışmada verilerin analizi aşamasında Spss 16.0 programı aracılığıyla bağımsız gruplar için t testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) istatistik yöntemleri kullanılmıştır. Özgüven düzeylerinin cinsiyet ve bölüm değişkenleri açısından farklılık gösterip göstermediği bağımsız t testi; sınıf değişkeni açısından farklılık gösterip göstermediği ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ile belirlenmiştir.

Bulgular

Araştırmanın problem cümlesine ilişkin olarak bölüm değişkeni açısından öğrencilerin özgüven puanları arasındaki farkı gösteren tablo aşağıdaki gibidir.

Tablo 2. Bölüm Değişkeni Açısından Öğrencilerin Özgüven Puanları Arasındaki Farkın Belirlenmesi İçin Yapılan Bağımsız t-Testi sonuçları

Bölüm	N	Ort.	SS	t	df	p
Müzik	62	65,1613	6,76586	-3,215	153	,002
Pdr	48	62,1869	7,70670			

$p < ,05$

Tablo 2'de görüldüğü üzere öğrencilerin özgüven düzeyleri arasında bölüm değişkeni açısından Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p = ,002$). Müzik Eğitim Anabilim Dalı öğrencilerinin özgüven düzeylerinin ($X = 65,1613$) Psikolojik Danışma ve Rehberlik Anabilim Dalı öğrencilerinin özgüven düzeylerinden ($X = 62,1869$) daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Araştırmanın ilk alt problemine ilişkin olarak cinsiyet değişkeni açısından öğrencilerin özgüven düzeylerini gösteren bağımsız t testi tablosu aşağıda verilmiştir.

Tablo 3. Cinsiyet Değişkenini Açısından Öğrencilerin Özgüven Puanları Arasındaki Farkın Belirlenmesi İçin Yapılan Bağımsız t-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	Ort.	SS	t	df	p
Kız	107	64,2708	7,47339	1,590	153	,114
Erkek	48	62,1869	7,70670			

$p > ,05$

Araştırmanın ilk alt problemine ilişkin Tablo 3 incelendiğinde öğrencilerin özgüven düzeyleri arasında cinsiyet değişkeni açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı sonucu ortaya çıkmaktadır ($p = ,114$). Aritmetik ortalamalara bakıldığında ise kız öğrencilerin özgüven düzeylerinin ($x = 64,2708$) erkek öğrencilere göre ($x = 62,1869$) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 4. Sınıf Değişkeni Açısından Öğrencilerin Özgüven Puanları Arasındaki Farkın Belirlenmesi İçin Yapılan Varyans Analizi Tablosu

Sınıf	N	Ort.	SS
2	51	62,8627	9,41067
3	56	62,8571	7,46490
4	48	62,7708	5,38414
Toplam	155	62,8323	7,58315

Tablo 5. Varyans Analizi Tablosu

Sınıf	Kareler Toplamı	df	Ortalama Kare	F	f
Gruplar arası	,263	2	,132	,002	,998
Gruplar içi	8855,376	152	58,259		
Toplam	8855,639	154			

Yukarıdaki tablolarda verilere ait betimleyici istatistikler ve varyans analizi değerleri gösterilmiştir. Betimsel istatistikler tablosu incelendiğinde sınıflar arası aritmetik ortalamaların birbirine oldukça yakın olduğu görülmektedir. Bununla birlikte lisans 2. sınıf öğrencilerinin özgüven düzeylerinin en yüksek ($X=62,8627$); lisans 4. sınıf öğrencilerinin özgüven düzeylerinin en düşük ($X=62,7708$) olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Varyans analizi tablosu sonucuna göre öğrencilerin özgüven düzeyleri arasında sınıf değişkeni açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p=,998$).

Sonuç ve Tartışma

Araştırmanın bu bölümünde, elde edilen veriler doğrultusunda sonuçlar değerlendirilmiştir.

Bu araştırma, bir müzik aleti çalıyor olmanın kişinin özgüven düzeyine katkısının olup olmadığını belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın problem cümlesi doğrultusunda Müzik Eğitimi Anabilim Dalı'nda öğrenim gören öğrencilerin özgüven düzeyleri ile Psikolojik Danışma ve Rehberlik Anabilim Dalı'nda öğrenim gören öğrencilerin bölüm değişkenine bağlı olarak özgüven düzeyleri arasında istatistiksel bakımdan anlamlı bir farklılık olduğu sonucu ortaya çıkmıştır ($p=,002$). Özgüven düzeylerindeki bu farklılığın Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin lehine olduğu saptanmıştır.

Otacıoğlu'nun (2006) yaptığı bir çalışmada, Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin çalgı başarı puanları ve özgüven düzeyleri arasındaki ilişkiyi saptamış; iki toplam puan arasında farklılık olduğu sonucuna varmıştır. Bu sonuca göre öğrencilerin çalgı başarı puanları anlamlı düzeyde özgüven düzeylerine de etki etmektedir. Otacıoğlu'nun (2008) yaptığı bir başka çalışmaya göre, Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğrencileri ve Psikolojik Danışma ve Rehberlik Anabilim Dalı öğrencilerinin özgüven düzeylerinin çeşitli alt boyutlara göre anlamlı düzeyde farklılaştığı belirtilmiştir. Müzik Eğitimi Anabilim dalı öğrencilerinin "Davranış" ve "Gözde Olma" alt boyutlarında Psikolojik Danışma ve Rehberlik (PDR) Anabilim Dalı öğrencilerine göre daha yeterli olduğu, "Zeka ve Okul Durumu" alt boyutunda ise PDR Anabilim Dalı öğrencilerinin Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerine göre daha yeterli olduğu sonucuna varılmıştır.

Müzik öğretmeni yetiştiren kurumların en başında gelen Eğitim Fakültelerine bağlı Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında öğrenim görmekte olan öğrencilerin tümü, müzik eğitiminin temel taşlarından birisi olan bireysel çalgı eğitimini almaktadır. Çalgı eğitimi bireyin kendisiyle bütünleşmesine, kendini özgürce ifade edebilmesine, hislerini başka insanlarla buluşturmaya olanak sağlar. Dolayısıyla çalgı çalmak kişinin kendini gerçekleştirme yardımcı olur.

Günümüzde müzik eğitiminin kişinin becerileri, kişisel ve psikolojik özellikleri üzerinde olumlu etkilerinin olduğunu gösteren araştırmalar sayıca fazlalaşmış durumdadır. Özmenteş (2014)'e göre, "müzisyenlik" olgusunun, performansla ilişkili olarak geliştiği göz önünde bulundurulduğunda, sahne ve performans deneyiminin müzik öz yeterliği üzerinde olumlu etkiler yapabileceği düşünülebilir". Bu durum kuşkusuz kişinin özgüven düzeyine de olumlu etki edecektir.

Küçük (2011)'ün yaptığı bir araştırmaya göre müziksel etkinliklerde yer alan ve almayan öğrencilerin benlik saygısı puanları arasında anlamlı düzeyde farklılık olduğu saptanmış, müziksel etkinliklere aktif olarak katılan öğrencilerin bu etkinliklere katılmayan öğrencilere göre benlik saygısı düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır. Kişinin çalgısıyla topluluk içinde ya da bireysel performans sergilemesi müzikal gelişiminin yanı sıra sosyal kimliğinin gelişmesine olumlu yönde katkı sağlar. Fuller 2000; Ergen ve Bilen, 2010 s: 25'teki alıntıya göre "utangaç çocuklar bile seyirci karşısında sahneye çıkmayı, ne çalacaklarını anons etmeyi ve performanslarını sergilemeyi öğrendikçe özgüven geliştirirler".

Araştırmanın birinci alt problemi doğrultusunda Buca Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalı'nda ve Psikolojik Danışma ve Rehberlik Anabilim Dalı'nda öğrenim gören lisans öğrencilerinin özgüven puanlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılık göstermediği sonucu ortaya çıkmıştır. Aritmetik ortalamalara bakıldığında ise kız öğrencilerinin özgüven puanı ortalamalarının $X=64,2708$ erkek öğrencilerin ortalamalarından ($X=62,0869$) daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Araştırmanın ikinci alt problemi doğrultusunda ise Buca Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalı ve PDR Anabilim Dalı'nda öğrenim gören öğrencilerin özgüven puanlarının sınıf değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı sonucuna varılmıştır. Sınıflar arası aritmetik ortalamalara bakıldığında ise üç sınıfın özgüven puanlarının birbirine çok yakın olduğu görülmüştür.

KAYNAKLAR

- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E., Akgün, Ö., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. 9. Baskı. Ankara: Pegem Akademi Yayınları, 2009.
- Ekinci, H. (2013). Müzik Öğretmeni Adaylarının Solo Sahne Performansına İlişkin Özgüven Algılarının Bazı Değişkenler Bakımından İncelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*. Sayı:2 52-64.
- Ergen D. vd. (2010). İlköğretim Düzeyinde Eşlikli Çalmaya Dayalı Keman Eğitiminin Entonasyon, Özgüven ve Tutum Üzerindeki Etkisi. *Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi*. "1.1" 23-32.
- Girgin D. (2015). Müzik Eğitimi Bölümlerindeki Çalgı Eğitiminde Öğretmen ve Öğrenci Perspektifinde Beklentiler. *E-Journal of New World Sciences Academy*. Sayı:3 169-183.
- Koca Ş. (2009). Mesleki Müzik Eğitimi Alan ve Almayan Lise Öğrencilerinin Kişisel Uyum Düzeylerinin İncelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*. Sayı:28 45-61.
- Küçük, D. (2011). Müzik Etkinliklerine Katılan ve Katılmayan Çocuklarda Benlik Saygısı ve Müzik Yeteneğine Yönelik Özyeterlik Algısının İncelenmesi. *Eğitim Online Dergisi*. 10(2), 512-522.
- Otacıoğlu, S. (2006). Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlarda Müzik Eğitimi Alan Öğretmen Adaylarının, Müzikal Algı ve Özgüvenleri İle Okul ve Çalgı Başarı Düzeyleri Arasındaki İlişki. *Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu Bildirisi*, Denizli.
- Otacıoğlu, S. (2008). Öğretmen Adaylarının Problem Çözme Becerileri ile Öz Güven Düzeylerinin İncelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri Dergisi*. 8(3), 893-923.
- Özmenteş, G. (2014). Mesleki Müzik Eğitimi Alan Öğrencilerin Müzik Özyeterlikleri, Benlik Saygıları ve Bireysel Özellikleri Arasındaki İlişkiler. *Eğitim ve Bilim Dergisi*. "39.171" 138-152.
- Tokinan, B. (2008). Yaratıcı Dans Etkinliklerinin Motivasyon, Özgüven, Özyeterlik ve Dans Performansı Üzerindeki Etkileri. *Yayınlanmış Doktora Tezi*. DEÜ Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Yavuzer, H. *Çocuk Psikolojisi*. 35. Basım. İstanbul: Remzi Kitabevi, 2012.

COMPARISON OF SELF CONFIDENCE LEVELS BETWEEN UNDERGRADUATE STUDENTS PLAYING AND NOT PLAYING MUSICAL INSTRUMENTS : BUCA FACULTY OF EDUCATION SAMPLE

Seçil Soytok Nalçacı

Abstract

This research has been done to determine whether there is a significant difference between the self-confidence levels of students playing and not playing musical instruments. The research is carried out with undergraduate second, undergraduate third and undergraduate fourth students studying at Dokuz Eylül University Buca Faculty of Education, Department of Music Education and Guidance and Psychological Counseling Education (PDR). A total of 155 students, 107 females and 48 males participated in the study. The research is in the screening model and the data of the research was obtained by using the 5-point Likert type "Self Confidence Evaluation Form" (Özevin, 2008). In the analysis of the data, t test and one-way analysis of variance (ANOVA) statistical methods are used for independent groups through the Spss 16.0 program. Within the framework of the findings, no significant difference is found between the two groups in terms of gender and class variable, and there is a significant difference between the students of the Department of Music Education and Guidance and Psychological Counseling Education Department students in terms of department variable. According to this difference, it is concluded that the self-confidence levels of the students of Music Education Department are higher than the self-confidence levels of the Guidance and Psychological Counseling Education students.

Keywords: Instrument Education, Self-confidence, Music Education